

Stk. 3. De i § 2, Nr. 3 og 4, i Lov Nr. 149 af 10. April 1922, jfr. §§ 2 og 3 i Lov Nr. 538 af 22. December 1941, nævnte Personer og Dødsboer svarer dog Skatten med mindst 6 pCt., ligesom udenlandske Selskaber, Foreninger, Stiftelser m. fl. og Dødsboer svarer Skatten med mindst 12 pCt.

Stk. 4. Det i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 § 8, Stk. 8, omhandlede skattefri Fradrag for Børn under 15 Aar beregnes for Skatteaaret 1942—43 med følgende Beløb:

	For 1 Barn	For 2 Børn	For hvert Barn ud over 2 Børn
I København og Frederiksberg	400 Kr.	900 Kr.	600 Kr.
I Købstadkommunerne, Marstal og de sønder- jyske Flækker	350 —	750 —	500 —
I Landkommunerne	300 —	600 —	400 —

§ 2.

Stk. 1. For saa vidt den for Skatteaaret 1942—43 ansatte skattepligtige Indkomst overstiger Gennemsnittet af de tre højeste af de tilsvarende Indkomster for Skatteaarene 1936—37, 1937—38, 1938—39 og 1939—40 — for skattepligtige, der ved Opgørelsen af den Indkomst, hvoraf de er ansat for Skatteaaret 1940—41, har benyttet et Regnskabsaar, som ikke er Kalenderaaret, og som er udløbet inden den 1. August 1939, dog de tre højeste af de tilsvarende Indkomster for Skatteaarene 1937—38, 1938—39, 1939—40 og 1940—41 — med et Beløb af over 10 000 Kr. eller, saafremt den nævnte Gennemsnitsindkomst er over 50 000 Kr., med mere end 20 pCt. af Gennemsnitsindkomsten, vil den ansatte skattepligtige Indkomst, forinden Indkomstskatten beregnes efter foranstaaende Skala, være at forhøje med Halvdelen af det Beløb, hvormed den udfundne Merindtægt overstiger 10 000 Kr. eller 20 pCt. af Gennemsnitsindkomsten. Saafremt den ansatte skattepligtige Indkomst for noget af Skatteaarene 1936—37, 1937—38, 1938—39 og 1939—40 — henholdsvis Skatteaarene 1937—38, 1938—39, 1939—40 og 1940—41 (jfr. ovenfor) — ikke har udgjort mindst 3 pCt. af den for samme Skatteaar ansatte skattepligtige Formue, forhøjes Indkomsten for vedkommende Skatteaar forinden Udfindelsen af de tre højeste Indkomster og Beregningen af Gennemsnitsindkomsten til 3 pCt. af Formuen.

Stk. 2. Bestemmelsen i Stk. 1 kommer kun til Anvendelse paa skattepligtige, der har været medtaget ved Skatteansættelsen her i Landet for mindst to af de nævnte Sammenligningsaar. For Enkers Vedkommende skal Bestemmelsen, selv om Enken ikke har været selvstændig skatteansat for to af Sammenligningsaarene, dog komme til Anvendelse, saafremt Enken efter Mandens Død har været selvstændig skatteansat for et af Sammenligningsaarene og tillige før Mandens Død har været sambeskattet med denne for et eller to af disse Aar, i hvilket Tilfælde hendes Merindtægt beregnes paa Grundlag af Gennemsnittet af hendes egen og Mandens Indkomstansættelser for de paagældende Skatteaar, eller saafremt Enken i øvrigt i mindst to af Sammenligningsaarene har været sambeskattet med Manden, i hvilket Tilfælde hendes Merindtægt beregnes paa Grundlag af Mandens Indkomstansættelser.

Stk. 3. Den i Stk. 1 ommeldte Forhøjelse af Indkomsten bortfalder eller nedsættes forholdsmæssigt, saafremt den skattepligtige indgiver Begæring herom og over for Finansministeren paa en efter dennes Skøn fyldestgørende Maade godtgør, at hans Merindtægt helt eller delvis skyldes:

- Livrente, Gave, Lotterigevinst, Ophør af Aftægtsydelse eller Goodwill.
- Indtægt af en den paagældende efter den 31. December 1935 ved Udbetaling af Livs- eller Ulykkesforsikring, ved Arv, Arveforskud eller Gave tilfalden Formueforøgelse.